Lietas Nr. A420411412
Lietas arhīva Nr. AA43-0106-16/19

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2016.gada
19.janvārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja K.Krastiņa,
tiesneses L.Vīnkalna un A.Zariņa,

piedaloties pieteicējas SIA „Andris Būvniecība" pārstāvjiem /pers. A/ un /pers. B/, kā arī atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim Eduardam Brokam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „Andris Būvniecība" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2012.gada 21.marta lēmuma Nr.22.4.6/23977 atcelšanu, sakarā ar SIA „Andris Būvniecība" un Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzībām par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 14.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Nodokļu kontroles pārvalde no 2011.gada 10.oktobra līdz 23.decembrim veica SIA „Andris Būvniecība" pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) auditu par laika periodu no 2009.gada janvāra līdz 2011.gada augustam, uzņēmumu ienākuma nodokļa (turpmāk – UIN) auditu par 2009. un 2010.gadu, kā arī iedzīvotāju ienākuma nodokļa (turpmāk – IIN) un valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu (turpmāk – VSAOI) auditu par laika periodu no 2010.gada janvāra līdz 2011.gada augustam.

Ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu pirmās audita daļas galvenās nodokļu inspektores 2011.gada 23.decembra lēmumu Nr.23.7/1369 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) SIA „Andris Būvniecība" papildu nomaksai budžetā aprēķināts PVN Ls 4780,56, nokavējuma nauda Ls 939,32, soda nauda Ls 1434,17, samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par Ls 560,87 un saistībā ar to aprēķināta soda nauda Ls 168,14, kā arī samazināti deklarētie zaudējumi par 2009.gadu Ls 5648 un par 2010.gadu Ls 12 521 apmērā. Vienlaikus SIA „Andris Būvniecība" samazināts aprēķinātais budžetā maksājamais PVN par 2011.gada februāri un maiju Ls 45,23 un palielināts no budžeta maksājamais PVN par 2011.gada martu un aprīli par Ls 24,64.

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, SIA „Andris Būvniecība" to apstrīdēja.

[2] Ar VID ģenerāldirektores 2012.gada 21.marta lēmumu Nr.22.4.6/23977 (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Lēmums pamatots ar to, ka ir iegūti pierādījumi SIA „Andris Būvniecība" darījumu ar SIA „Lenex", SIA „G.K.A.", SIA „EG Jumti", SIA „Hi Builds" un SIA „T Materials" faktiskai neesamībai. Minēto sabiedrību vārdā noformētās pavadzīmes un rēķini nav atzīstami par nodokļa rēķiniem un grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" un likuma „Par grāmatvedību" izpratnē, atbilstoši kuriem ir veicami ieraksti grāmatvedības reģistros un nodokļu deklarācijās.

[3] 2012.gada 17.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA „Andris Būvniecība" pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikumā un pieteikuma papildinājumos norādīti šādi argumenti.

[3.1] Pieteicēja ir saņēmusi pakalpojumus no SIA „Lenex", SIA „EG Jumti" un SIA „T Materials". Pieteicējas kompetencē neietilpst pārbaudīt, vai ar tām personām, kuras veica celtniecības pakalpojumus, ir noslēgti darba līgumi. Pieteicējai ir saistoši tikai līguma nosacījumi par to, ka attiecīgās komercsabiedrības sniedz pakalpojumus, izmantojot savus materiālus, darbaspēku un tehniskos līdzekļus. Pieteicējas pienākumos neietilpst pārbaudīt, vai darījuma partneris ir vai nav deklarējis VID savu darbības veidu. SIA „G.K.A." un SIA „EG Jumti" 2010.gada pārskata neiesniegšana VID nav pieteicējas kompetencē.

[3.2] Pieteicēja nevar būt atbildīga par to, ka saskaņā ar Valsts robežsardzes robežkontroles datubāzes informāciju SIA „EG Jumti" amatpersona /pers. C/ nav atradies Latvijā no 2010.gada 1.jūlija līdz 30.novembrim, SIA „Hi Builds" amatpersona /pers. D/ nav atradusies Latvijā no 2011.gada 1.februāra līdz 31.augustam, bet SIA „T Materials" amatpersona /pers. E/ nav atradies Latvijā no 2011.gada 1.jūliija līdz 3.augustam. Tas nav traucējis /pers. C/ kļūt par SIA „EG Jumti" amatpersonu no 2010.gada 5.jūlija, /pers. D/ – par SIA „Hi Builds" amatpersonu no 2011.gada 21.februāra, bet /pers. E/ –

par SIA „T Materials" amatpersonu no 2011.gada 1.jūlija.

[3.3] Pieteicēja attaisnojuma dokumentus ir noformējusi atbilstoši likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.panta prasībām. 2009. un 2010.gada pārskatos ir ievēroti Gada pārskatu likuma nosacījumi.

[3.4] Pieteicējas darījumi atbilst likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkta prasībām, tāpēc pieteicējai bija tiesības samazināt budžetā maksājamo nodokli par šīm priekšnodokļa summām.

[3.5] Audita procesā nepamatoti veiktas korekcijas 2009. un 2010.gada UIN deklarācijās, samazinot par Ls 18 169 zaudējumus, kurus ir tiesības pārnest uz nākamajiem taksācijas periodiem. Visas minētās izmaksas ir attiecināmas uz pieteicējas saimniecisko darbību.

[3.6] SIA „Lenex" izrakstīja pieteicējai kopā četrus rēķinus, no kuriem VID apstrīd tikai vienu. Līdz ar to secināms, ka pārējos pieteicējas darījumus ar SIA „Lenex" VID uzskata par tiesiskiem. Šāda VID nekonsekvence ir pamats apšaubīt VID iebildumu pamatotību.

[3.7] VID nav pierādījis faktu, ka pieteicēja zināja vai tai vajadzēja zināt, ka tās darījuma partneri SIA „Lenex", SIA „G.K.A.", SIA „EG Jumti", SIA „Hi Builds" un SIA „T Materials" ir negodprātīgi nodokļu maksātāji.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 14.marta spriedumu pieteikums daļēji apmierināts: atcelts Lēmums daļā par pieteicējai papildu nomaksai budžetā noteikto PVN un saistībā ar to aprēķināto soda naudu un nokavējuma naudu, kā arī 2009.gada un 2010.gada zaudējumu samazināšanu saistībā ar pieteicējas darījumiem ar SIA „Lenex" un SIA „Hi Builds"; pārējā daļā Lēmums atstāts negrozīts.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētājiem argumentiem.

[4.1] VID Lēmumā neatzīst pieteicējas deklarētos darījumus ar SIA „Lenex", SIA „G.K.A.", SIA „EG Jumti", SIA „Hi Builds" un SIA „T Materials". Pieteicēja nepiekrīt šādam viedoklim. Tātad lietā ir izšķirams jautājums par to, vai pieteicēja bija tiesīga uzrādīt attiecīgās summas par darījumiem ar minētajiem uzņēmumiem grāmatvedībā.

[4.2] No likuma „Par grāmatvedību" 2.panta pirmās un otrās daļas un 7.panta pirmās daļas (*tiesību normas izteiktas redakcijā, kas bija spēkā darījumu veikšanas laikā*) secināms, ka uzņēmuma grāmatvedība ir jākārto tā, lai no tās varētu gūt skaidru priekšstatu par konkrētā uzņēmuma darījumiem, to norisi, tostarp grāmatvedībā ir jāatrodas dokumentiem, kas satur nepieciešamo informāciju par darījumiem. Tāpēc dokumentus, kuros norādīta nepatiesa informācija, nevar atzīt par ticamu darījumu esamību apliecinošu dokumentu, neskatoties uz to, kura persona ir vainojama nepatiesas informācijas uzrādīšanā.

[4.3] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 1.panta 9.punkta „a" apakšpunktā noteikts, ka priekšnodoklis ir PVN summa, kas norādīta apliekamajai personai izrakstītajā PVN rēķinā par iegādātajām precēm vai saņemtajiem pakalpojumiem tās saimnieciskās darbības nodrošināšanai. Saskaņā ar šī likuma 10.panta pirmās daļas 1.punktu tikai VID reģistrētai apliekamai personai ir tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai.

Judikatūrā ir nostiprinājusies atziņa, ka atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktam preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanas gadījumā personai ir tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu vienīgi tad, ja ir ievēroti šādi priekšnoteikumi: 1) persona ir reģistrēta VID kā ar PVN apliekamā persona; 2) tā samaksājusi nodokļa rēķinu par pakalpojumu vai saņēmusi preci un atbilstošu nodokļa rēķinu; 3) prece vai pakalpojums saņemts no citas ar PVN apliekamās personas, kas atbilstošā kārtībā reģistrēta VID; 4) saņemtā prece vai pakalpojums tiek izmantots savu ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai, tas ir, tiek radīta jauna ar PVN apliekamā prece vai pakalpojums.

Turklāt, lai šīs tiesības izmantotu, obligāti jāpastāv visiem iepriekš minētajiem priekšnoteikumiem. Ja kaut viens no priekšnoteikumiem iztrūkst, personai nav tiesību atskaitīt priekšnodokli (*sk., piem., Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Augstākā tiesa) 2006.gada 17.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-14 12.punktu, 2007.gada 26.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-154/2007 9.punktu, 2007.gada 25.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-296/2007 12.punktu*).

Lai varētu izmantot tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu, nodokļu rēķiniem ir jāatbilst faktiski notikušiem darījumiem. Proti, gan grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem ir jāatbilst tiesību normās noteiktajām prasībām, gan pašiem darījumiem ir jābūt faktiski notikušiem tieši ar šajos rēķinos norādītajiem darījumu partneriem.

[4.4] Vienlaikus jāņem vērā, ka VID nevar liegt nodokļu maksātājam tiesības atskaitīt no PVN summas, kas viņam jāmaksā, nodokli, kas ir maksājams vai ir samaksāts par viņam sniegtiem pakalpojumiem, pamatojot ar to, ka šiem pakalpojumiem atbilstošā rēķina izsniedzējs vai viens no viņa piegādātājiem ir veicis prettiesiskas darbības, bez objektīviem pierādījumiem, kas liecinātu par to, ka attiecīgais nodokļu maksātājs zināja vai viņam bija jāzina, ka darījums, kas pamato tiesības uz atskaitīšanu, bija saistīts ar šī rēķina izsniedzēja izdarītu krāpšanu vai kāda cita tirgus dalībnieka piegādes augšupējā ķēdē izdarītu krāpšanu (*sk. Augstākās tiesas 2013.gada 30.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-50/2013 11.punktu*).

Atteikumu izmantot priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības VID nevar pamatot vienīgi ar nodokļu maksātāja darījuma partnera nelikumīgo vai fiktīvo darbību raksturu, jo tieši dienestam ir pienākums veikt nepieciešamās pārbaudes pie nodokļu maksātājiem (*sk. Eiropas Savienības tiesas 2012.gada 21.jūnija sprieduma apvienotajā lietā Nr.C-80/11 un C 142/11 Mahageben 62.punktu*). Taču, ja nodokļu maksātājam ir norādes, kas pamato saprātīgas aizdomas par nelikumību vai krāpšanas esamību attiecībā uz rēķina izsniedzēju, tad var liegt tiesības uz atskaitīšanu (*sal. sk. turpat 2.gala secinājumu*).

Tas, vai darījumu galvenais mērķis ir vienīgi fiskālu priekšrocību iegūšana, izriet no attiecīgo darījumu satura un īstās

nozīmes. Vērtējot darījumu, tiesa var ņemt vērā šo darījumu pilnībā mākslīgo raksturu, kā arī juridisku, ekonomisku un/vai personisku saistību starp uzņēmējiem, kuri ir iesaistīti nodokļu samazināšanas plānā (*sk. Eiropas Savienības tiesas 2006.gada 21.februāra sprieduma lietā Nr.C-255/02 Halifax 81.punktu*).

Eiropas Savienības tiesa arī secinājusi, ka PVN sistēmai ir pretrunā situācija, kad nodokļu maksātājs atskaita piegādātāja rēķinā iekļauto PVN, ja, kaut arī pakalpojums ir ticis sniegts, izrādās, ka to nav sniedzis minētais piegādātājs vai tā apakšuzņēmējs, cita starpā tādēļ, ka to rīcībā nav nedz nepieciešamā personāla, nedz aprīkojuma un aktīvu, grāmatvedībā nav dokumentētas faktiskās pakalpojuma sniegšanas izmaksas un dažus dokumentus parakstījušo personu kā piegādātāju identitāte ir izrādījusies nepatiesa, ar diviem nosacījumiem, ka šādiem faktiem ir jāveido krāpnieciska darbība un ka ar nodokļu iestāžu sniegtiem objektīviem elementiem ir jābūt pierādītam, ka nodokļa maksātājs zināja vai tam bija jāzina, ka darījums, kas ir tiesību uz atskaitījumu pamatā, ir bijis iesaistīts minētajā krāpnieciskajā darbībā, un tas savukārt ir jāpārbauda tiesai (*sk. Eiropas Savienības tiesas 2014.gada 13.februāra sprieduma lietā Nr.C-18/13 Maks Pen EOOD 1.gala secinājumu*).

[4.5] Ievērojot minēto, tiesa vērtēja pieteicējas darījumu ar SIA „Lenex", SIA „G.K.A.", SIA „EG Jumti", SIA „Hi Builds" un SIA „T Materials" patieso saturu un VID secinājuma, ka pieteicēja zināja vai tai bija jāzina, ka tā iesaistās nodokļu krāpšanā, pamatotību.

[4.6] Pārbaudot pieteicējas deklarētā darījuma ar SIA „Lenex" norisi, tiesa konstatēja turpmāko.

[4.6.1] Pieteicēja un SIA „Lenex" 2009.gada 8.aprīlī noslēdza līgumu Nr.R04/2009 par remontdarbu veikšanu objektā /adrese A/ (*lietas I sējuma 121.-123.lapa*).

SIA „Lenex" 2009.gada 30.jūlijā pieteicējai izrakstīja rēķinu Nr.A30-07 par ēkas fasādes siltināšanas darbiem objektā /adrese A/, saskaņā ar līgumu Nr.R04/2009 (*lietas I sējuma 119.lapa*). Pieteicēja un SIA „Lenex" 2009.gada 30.jūlijā sastādīja aktu Nr.3 par 2009.gada jūlijā veikto darbu pieņemšanu minētajā objektā (*lietas I sējuma 120.lapa*).

[4.6.2] Audita laikā VID konstatēja, ka SIA „Lenex" 2009.gada jūlijā bijuši divi darbinieki. SIA „Lenex" amatpersona /pers. F/ sniedzis paskaidrojumu VID Finanšu policijas pārvaldei, kurā norādījis, ka SIA „Lenex" darbība bijusi saistīta ar starpniecības pakalpojumu sniegšanu celtniecības jomā; savu resursu, lai nodrošinātu darbu veikšanu objektos, SIA „Lenex" nav bijis. SIA „Lenex" PVN deklarācijā par 2009.gada jūliju norādījusi vienīgo darījumu ar SIA „Robinson Enterprises", kuras vienīgā amatpersona /pers. G/ paskaidrojis VID, ka par šīs uzņēmējsabiedrības darbību neko nezina. Pamatojoties uz iepriekš minēto, VID secināja, ka SIA „Lenex" faktiski nav sniedzis pakalpojumus pieteicējai, līdz ar to šis deklarētais darījums uzskatāms par faktiski nenotikušu.

/pers. F/ tika izsaukts uz tiesu liecināt šajā lietā, taču neieradās. Nodrošināt viņa ierašanos nebija iespējams, arī vairākkārtēji piemērojot procesuālos piespiedu līdzekļus.

Liecinieks /pers. G/ tiesas sēdē liecināja, ka nekad nav bijis SIA „Robinson Enterprises" amatpersona, arī par SIA „Lenex" viņam nekas nav zināms un ar /pers. F/ nav bijis pazīstams. 2009.gada jūlijs ietilpa vairākus gadus ilgušā laika posmā, kad liecinieks bija regulāri žūpojis un nebija pienācīgi glabājis savu pasi.

[4.6.3] Pieteicēja tiesai iesniedza pieteicējas un SIA „Lenex" sastādītus aktus par darbu pieņemšanu objektā /adrese A/, saskaņā ar līgumu Nr.R04/2009 – 2009.gada 30.aprīļa aktu Nr.1 par 2009.gada aprīlī izpildīto (*lietas II sējuma 103.lapa*), 2009.gada 30.jūnija aktu Nr.2 par 2009.gada maijā un jūnijā izpildīto (*turpat, 104.lapa*), 2009.gada 30.augusta aktu Nr.4 par 2009.gada augustā izpildīto (*turpat, 106.lapa*) , 2009.gada 30.novembra aktu Nr.5 par 2009.gada novembrī izpildītajiem darbiem (*turpat, 107.lapa*). Tāpat iesniegti SIA „Lenex" pieteicējai izrakstītie rēķini par darbiem objektā /adrese A/, saskaņā ar līgumu Nr.R04/2009 – 2009.gada 30.aprīļa rēķins Nr.A30/04 (*lietas II sējuma 109.lapa*), 2009.gada 30.jūnija rēķins Nr.A30/06 (*turpat, 110.lapa*), 2009.gada 31.augusta rēķins Nr.A31-08 (*lietas II sējuma 111.lapa*).

[4.6.4] No audita pārskata tiesa konstatēja, ka VID nav pārbaudījis pieteicējas darījumus ar SIA „Lenex" saistībā ar 2009.gada 30.aprīļa, 30.jūnija un 31.augusta rēķiniem. Šie darījumi audita pārskatā nav atspoguļoti.

Tiesas ieskatā visi šie darījumi ir identiski pēc savas būtības ar auditā neatzīto darījumu – 2009.gada 30.jūlija rēķinu Nr.A30-07. Visos rēķinos ir norādīts līdzīgs pakalpojums – „ēkas fasādes siltināšana" vai „remontdarbi", identisks pakalpojuma sniegšanas objekts (/adrese A/) un pamats (līgums Nr.R04/2009).

VID nav sniedzis tiesai argumentāciju, kādēļ no četriem līdzīgiem darījumiem VID par faktiski nenotikušu uzskata tikai vienu.

Pieteicēja visus šos darījumus deklarēja. Tādējādi tiesa secināja, ka trīs darījumos no četriem VID atzinis priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, bet vienā gadījumā – nav atzinis.

[4.6.5] Tiesa secināja, ka izskatāmajā gadījumā VID ir pieļāvis vienlīdzības principa pārkāpumu un šādos apstākļos tiesiskais rezultāts nedrīkst būt privātpersonai nelabvēlīgs.

Tiesa uzskatīja šo pārkāpumu par tik būtisku, lai atceltu Lēmumu daļā par papildus aprēķināto PVN par 2009.gadu un ar to saistīto soda naudu un nokavējuma naudu, kā arī 2009.gada zaudējumu samazināšanu saistībā ar pieteicējas darījumu ar SIA „Lenex", sīkāk nevērtējot VID argumentus par šā darījuma faktisko neesamību, proti, ka faktiskais pakalpojuma sniedzējs nav bijis SIA „Lenex".

[4.7] Pārbaudot pieteicējas deklarētā darījuma ar SIA „G.K.A." norisi, tiesa konstatēja turpmāko.

[4.7.1] SIA „G.K.A." 2010.gada 29.maijā Sabiedrībai izrakstīja preču pavadzīmi-rēķinu Nr.GKA180017 par flīžu un flīžu līmes iegādi (*lietas I sējuma 127.lapa*). Kā preču pārvadātājs norādīta pieteicēja, piegādes adrese – /adrese A/, transportlīdzekļa vadītājs – /pers. H/. Preču izsniegšanas adrese nav konkrēti norādīta, bet ir norādīta SIA „G.K.A." adrese /adrese B/. Kā preču izsniedzējs SIA „G.K.A." vārdā parakstījies /pers. I/, bet kā saņēmējs – /pers. H/.

[4.7.2] Pieteicējas pārstāvis /pers. A/ tiesas sēdē paskaidroja, ka darbu izpildei objektā /adrese A/, bijuši nepieciešami

celtniecības materiāli – flīzes un flīžu līme. /pers. A/ interneta sludinājumos atradis atbilstošu piedāvājumu, pie viņa uz biroju atbraucis izplatītājs, rādījis preču paraugus, un tika panākta vienošanās par šo preču iegādi. /pers. A/ paskaidroja, ka viņam nav zināma tā cilvēka personība, kurš viņam stādījies priekšā kā izplatītājs, un viņš nevar apgalvot, ka tas ir bijis tieši /pers. I/ vai kāds cits.

[4.7.3] Lietā ir SIA „G.K.A." amatpersonas /pers. I/ 2010.gada 24.augusta paskaidrojums VID, kurā /pers. I/ paskaidro, ka par šā uzņēmuma amatpersonu kļuvis, atsaucoties nepazīstama vīrieša piedāvājumam nopelnīt naudu. /pers. I/ parakstījis dažus dokumentus, ar kuru saturu neiepazinās. Tādas pašas ziņas norādītas /pers. I/ 2011.gada 14.februāra iesniegumā policijai. Savukārt 2011.gada 23.augusta paskaidrojumā VID Finanšu policijas pārvaldei /pers. I/ papildus paskaidro, ka par SIA „G.K.A." saimniecisko darbību neko nezina, nekādus darījumus nav veicis.

/pers. I/ tika izsaukts uz tiesu liecināt šajā lietā, taču neieradās. Nodrošināt /pers. I/ ierašanos nebija iespējams, arī vairākkārtēji piemērojot procesuālos piespiedu līdzekļus.

[4.7.4] Auditā noskaidrots, ka SIA „G.K.A." juridiskā adrese līdz 2010.gada 24.janvārim bijusi /adrese B/, bet no 2010.gada 25.janvāra – /adrese C/. Tāpat auditā noskaidrots, ka SIA „G.K.A." gada pārskatā par 2009.gadu netika uzrādīti preču atlikumi, bet gada pārskats par 2010.gadu netika iesniegts.

[4.7.5] Izvērtējot iepriekš konstatēto, tiesa secināja, ka preču saņemšanas un piegādes fakts ir apšaubāms jau tā iemesla dēļ, ka SIA „G.K.A." amatpersona /pers. I/ ir noliedzis jebkādu saimnieciskas darbības veikšanu, vēl jo vairāk – ir norādījis uz apzinātu fiktīvu darbību veikšanu.

Tiesas ieskatā būtu absurdi pieļaut iespēju, ka kāda persona veiktu reālu uzņēmējdarbību, kas saistīta ar preču – celtniecības materiālu – piegādēm, fiktīvi noformējot kā firmas amatpersonu trešo personu. Šādai darbībai nav racionāla pamata (izdevīguma). Šādu darbību vienīgais mērķis ir turpmāku negodprātīgu darbību veikšana, arī iesaistīšanās nodokļu izkrāpšanas shēmās.

[4.7.6] Tiesa piekrita pieteicējas viedoklim, ka uzņēmējam nav pienākuma veikt privātdetektīva funkcijas, iegūstot visu informāciju par savu darījumu partneri, tai pašā laikā tiesa apšaubīja, ka pieteicēja, pirmoreiz iesaistoties darījumā ar piegādātāju, pārbaudītu vienīgi to, vai attiecīgais uzņēmums ir reģistrēts PVN maksātāju datu bāzē. Tiesas ieskatā tas liecinātu vienīgi par viegļprātību.

Ir vispārzināms, ka grāmatvedības dokumentos ir iespējams iegrāmatot arī reāli nenotikušus darījumus vai darījumus, kas ir notikuši ar citu, nevis dokumentos norādīto personu, un uz šo dokumentu pamata ir iespējams nepamatoti izmantot priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības vai pieprasīt nodokļu pārmaksas atmaksāšanu. Izskatāmajā gadījumā pieteicēja nav sniegusi pierādījumus, lai pārliecinātu tiesu, ka darījums ar SIA „G.K.A." ir noticis tādā veidā, kā tas noformēts preču pavadzīmē-rēķinā.

Tiesa arī saskatīja būtiskas nesakritības. Pieteicēja nav sniegusi pierādījumus par to, kur un pie kādiem apstākļiem notikusi preču saņemšana. Ja preču transportēšanu nodrošinājusi pieteicēja, ir loģiski pieņemt, ka preces saņemtas to glabāšanas vietā, piemēram, noliktavā. Pavadzīmē kā piegādātāja adrese norādīta SIA „G.K.A." juridiskā adrese /adrese B/. Tiesa norādīja, ka, pirmkārt, darījuma brīdī SIA „G.K.A." jau bija mainījusies juridiskā adrese, otrkārt, tiesai ir zināms, ka šajā adresē atrodas daudzdzīvokļu māja. Tas norāda, ka preču saņemšana šajā adresē ir apšaubāma.

[4.7.7] Apkopojot iepriekš minēto, tiesa nonāca pie secinājuma, ka pieteicējas darījums ar SIA „G.K.A." atzīstams par faktiski nenotikušu. Tiesa uzskatīja, ka šajā gadījumā ir notikusi tikai darījuma dokumentāra noformēšana, turklāt tiesa šādai rīcībai nesaskatīja citu izskaidrojumu kā vien mērķi krāpnieciskā veidā gūt nodokļu priekšrocības.

Līdz ar to Lēmums šajā daļā atzīstams par tiesisku un pamatotu un ir atstājams negrozīts.

[4.8] Pārbaudot pieteicējas deklarētā darījuma ar SIA „EG Jumti" norisi, tiesa konstatēja turpmāk minēto.

[4.8.1] Pieteicēja un SIA „EG Jumti" 2010.gada 10.septembrī noslēdza līgumu Nr.A/09/2010 par remontdarbu veikšanu objektā /adrese D/. Pieteicējas vārdā šo līgumu parakstījis /pers. A/, bet SIA „EG Jumti" vārdā – /pers. C/ (*lietas I sējuma 133.-135.lapa*).

SIA „EG Jumti" 2010.gada 8. un 15.oktobrī pieteicējai izrakstīja pavadzīmes Nr.EG19001 un Nr.EG19002 par celtniecības materiālu iegādi (*lietas I sējuma 142. un 143.lapa*). Preču izsniegšanas un saņemšanas vieta pavadzīmēs nav norādīta.

Pieteicēja un SIA „EG Jumti" 2010.gada 29.oktobrī sastādīja aktu par pakalpojumu pieņemšanu-nodošanu saskaņā ar 2010.gada 29.septembra līgumu Nr.A/09/2010 par ēkas siltināšanas darbu veikšanu objektā /adrese D/ (*lietas I sējuma 139.lapa*). SIA „EG Jumti" 2010.gada 29.oktobrī pieteicējai izrakstīja faktūrrēķinu Nr.ER19001 par minēto pakalpojumu sniegšanu (*lietas I sējuma 141.lapa*).

[4.8.2] Audita laikā VID konstatēja, ka SIA „EG Jumti" amatpersona šo darījumu laikā bija Krievijas Federācijas pilsonis /pers. C/, kurš bijis arī šā uzņēmuma vienīgais nodarbinātais. Saskaņā ar Valsts robežsardzes datu bāzē pieejamo informāciju /pers. C/ darījumu noslēgšanas brīdī nav atradies Latvijas teritorijā. SIA „EG Jumti" neiesniedza pārskatu par 2010.gadu, līdz ar to VID nav bijis iespējams pārliecināties par preču krājumiem un materiāltehniskajiem resursiem.

[4.8.3] Pieteicējas pārstāvis /pers. A/ 2011.gada 23.novembrī VID sniedza paskaidrojumu, kurā norādīja, ka ar SIA „EG Jumti" nodibinājis kontaktus internetā. /pers. A/ nevarēja nosaukt personu, kura pārstāvēja SIA „EG Jumti", nebija pārliecināts, ka pats ir personīgi ticies ar /pers. C/. Darbus objektā veikuši no trim līdz astoņiem SIA „EG jumti" strādniekiem, darbus nodevis SIA „EG Jumti" būvdarbu vadītājs, par kuru informācija /pers. A/ nav saglabājusies (*lietas I sējuma 111.-114.lapa*).

[4.8.4] Tiesa kritiski vērtēja pieteicējas pārstāvja /pers. A/ paskaidrojumus par darījuma ar SIA „EG Jumti" norisi. Paskaidrojumi ir tik vispārīgi un nekonkrēti, ka tiem nav piešķirama ticamība, ņemot vērā to, ka arī tiesas sēdēs /pers. A/

nesniedza nekādu būtisku informāciju, kas palīdzētu izsekot notikumu gaitai.

Pieteicējas pārstāve argumentēja, ka ir apšaubāms fakts, ka uzņēmuma amatpersona neatradās Latvijā darījumu slēgšanas brīdī, jo šajā pašā laika periodā tika reģistrētas arī izmaiņas Uzņēmumu reģistrā.

Tiesa norādīja, ka kļūt par kapitālsabiedrības amatpersonu ir iespējams, iesniedzot Uzņēmumu reģistrā korekti sastādītu pieteikumu, un to var izdarīt, arī nešķērsojot Latvijas Republikas robežu (*sk. http://www.ur.gov.lv/faili/4.veidlapa-vadlinijas.pdf*). Arī kādu specifisku uzņēmējdarbību ir iespējams veikt attālināti. Taču izskatāmajā gadījumā nav saprotams, kā iespējams sniegt pakalpojumus celtniecības jomā, kas saistīts ar darba kvalitātes uzraudzību objektos, materiālu piegādēm utt., komercsabiedrības amatpersonai neesot klāt darījumos.

[4.8.5] Ja pieņemtu par patiesu /pers. A/ notikumu izklāstu, tad būtu jāsecina, ka pieteicēja piesaistījusi kā apakšuzņēmēju ēkas siltināšanai uzņēmumu, par kuru iepriekš tai nekas nav bijis zināms un kura kā darījuma partnera uzticamības vienīgais kritērijs bijis atbilstošs ieraksts PVN maksātāju datu bāzē. Par šā uzņēmuma pārstāvi ir uzdevies cilvēks, kura identitāte pasūtītājam nav bijusi zināma, turklāt šis cilvēks nav bijis arī oficiāli nodarbināts uzņēmumā. Tā vienīgajai amatpersonai, neiebraucot Latvijā, ir izdevies piesaistīt cilvēkus un organizēt darbību tā, ka uzņēmums ir pasūtītājam godprātīgi piegādājis materiālus un izpildījis darbus, kaut arī saskaņā ar dokumentiem tam nav bijis nedz materiālo rezervju, nedz darbaspēka, un tajā pašā laikā tas nav izpildījis saistības pret valsti. Lai arī nav noliedzams fakts, ka ir personas, kas ļaunprātīgi izmanto citu uzticēšanos, tāpat realitātē pastāv nelegālā nodarbinātība, tiesas ieskatā iepriekš izklāstītā versija kopumā ir acīmredzami absurda.

[4.8.6] Tiesa atzina, ka minētajos apstākļos nav iespējams nonākt pie citāda secinājuma, kā vien, ka pieteicējas noformētajiem dokumentiem par darījumiem ar SIA „EG Jumti" ir pilnībā mākslīgs raksturs, un pieteicējai, zinot par šo darījumu pilnībā mākslīgo raksturu, bija jāzina, ka tā iesaistās nodokļu krāpšanā.

Līdz ar to Lēmums šajā daļā atzīstams par tiesisku un pamatotu un ir atstājams negrozīts.

[4.9] Pārbaudot pieteicējas deklarētā darījuma ar SIA „Hi Builds" norisi, tiesa konstatēja turpmāko.

[4.9.1] SIA „Hi Builds" 2011.gada 2.jūnijā pieteicējai izrakstīja preču pavadzīmi Nr.HI02005 par līmjavas *Fast Normal* un *Fast Specjal* iegādi (*lietas I sējuma 144.lapa*). Preču izsniegšanas un saņemšanas vieta nav norādīta. Preču izsniedzējas SIA „Hi Builds" vārdā parakstījusies /pers. D/, bet saņēmējas – pieteicējas – vārdā parakstījies /pers. A/.

[4.9.2] Pieteicējas pārstāvis /pers. A/ 2011.gada 23.novembrī VID sniedza paskaidrojumu, kurā norādīja, ka ar SIA „Hi Builds" nodibinājis kontaktus internetā. Preču izsniegšanu veicis šoferis vārdā Aleksandrs, kurš atvedis preci uz pieteicējas noliktavu /adrese E/.

Tiesas sēdē /pers. A/ papildus paskaidroja, ka līmjava tika iegādāta no SIA „Hi Builds", jo tā bija nepieciešama celtniecības objektā un konkrētajā brīdī tā nav bijusi piegādāta vajadzīgajos daudzumos no Polijas.

[4.9.3] Audita laikā VID konstatējis, ka SIA „Hi Builds" amatpersona šā darījuma laikā bija Kazahstānas Republikas pilsone /pers. D/, kura 2011.gadā šajā uzņēmumā bijusi arī vienīgā nodarbinātā. Saskaņā ar Valsts robežsardzes datu bāzē pieejamo informāciju /pers. D/ darījuma noslēgšanas brīdī nav atradusies Latvijas teritorijā. 2011.gada 5.augustā SIA „Hi Builds" izslēgta no VID ar PVN apliekamo personu reģistra sakarā ar dokumentu nesniegšanu PVN aprēķinu pārbaudei.

[4.9.4] Tiesa atzina, ka pastāv šaubas gan par preču piegādes faktisko esamību, gan par to, ja preces reāli tika piegādātas, ka preču faktiskā piegādātāja bija SIA „Hi Builds". Šaubas pamatojas ar to, ka autovadītājs, kurš preces it kā piegādājis, nav bijis nodarbināts SIA „Hi Builds", gan ar to, ka SIA „Hi Builds" amatpersona, visticamāk, nevarēja parakstīt pavadzīmi, jo neatradās Latvijā.

Vienlaikus tiesa atzina, ka izskatāmajā gadījumā VID nav pierādījis ar objektīviem apstākļiem, ka pieteicēja zināja vai tai bija jāzina, ka, iesaistoties darījumā ar SIA „Hi Builds", tā iesaistās nodokļu krāpšanas darbībās. Šajā gadījumā VID nav skrupulozi pārbaudījis visus darījuma apstākļus, lai tiesa, vērtējot pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, varētu izdarīt nešaubīgu secinājumu.

Tiesa konstatēja, ka VID nav apšaubījis faktu, ka pieteicējas noliktava atradusies /adrese E/. Tāpat nav šaubu, ka pieteicējai bija nodarbinātas personas, kas varēja veikt tostarp šīs noliktavas apkalpošanu. Taču VID, vērtējot konkrēto darījumu un ņemot vērā piegādātās preces apjomus – 20 tonnas (400 maisi pa 25 kg *Fast Normal* un 400 maisi pa 25 kg *Fast Specjal*), nav pārbaudījis, vai noliktava bijusi piemērota šāda daudzuma kravas uzglabāšanai, kura persona izkrāva kravu un ievietoja to noliktavā, kāda tehnika tam tika izmantota utt.; auditā nav ziņu par to, ka VID būtu pārbaudījis SIA „Hi Builds" preču krājumu un materiāltehnisko resursu esamību.

Konkrētajos lietas apstākļos tiesa atzina, ka nav izslēdzama varbūtība, ka pieteicēja preces saņēma no cita, neidentificēta piegādātāja, par ko pieteicēja nezināja. Tiesa atzina arī, ka lietā nav pierādījumu, kas apstiprinātu to, ka pieteicēja zināja par iesaistīšanos nodokļu izkrāpšanas darbībās saistībā ar darījumu ar SIA „Hi Builds".

[4.9.5] Tiesas ieskatā pieteicējas darījuma ar SIA „Hi Builds" atšķirība no darījuma ar SIA „G.K.A." ir tajā apstāklī, ka pieteicējai, ņemot vērā darījuma raksturu, par darījumu ar SIA „G.K.A." bija iespējams piestādīt pierādījumus, kas apstiprinātu tā faktisko norisi, bet pieteicēja tādus nav iesniegusi. Gadījumā ar līmjavas piegādi, ja tā pasūtīta telefoniski un atvesta līdz uzņēmuma noliktavai, nodokļu maksātājam pārliecināties par to, ka viņš netiek iesaistīts fiktīvajā darījumā, ir sarežģītāk. Līdz ar to tiesa secināja, ka Lēmums ir atceļams daļā, ar kuru atzīts, ka pieteicējai nebija tiesību 2010.gada jūnijā kā priekšnodokli atskaitīt Ls 541,20 saskaņā ar SIA „Hi Builds" vārdā noformēto 2010.gada 2.jūnija pavadzīmi, un saistībā ar to papildu nomaksai budžetā aprēķināto PVN, soda naudu un nokavējuma naudu.

[4.10] Pārbaudot pieteicējas deklarētā darījuma ar SIA „T Materials" norisi, tiesa konstatēja turpmāko.

[4.10.1] Pieteicēja un SIA „T Materials" 2011.gada 4.jūlijā noslēdza līgumu Nr.04/07/2011 par ēkas fasādes siltināšanas darbu veikšanu objektā /adrese F/. Pieteicējas vārdā šo līgumu parakstījis /pers. A/, bet SIA „T Materials" vārdā – /pers. E/

(*lietas I sējuma 149.-150. lapa*). Pieteicēja un SIA „T Materials" 2011.gada 1.augustā sastādīja aktu par 2011.gada jūlijā izpildīto darbu pieņemšanu saskaņā ar 2011.gada 4.jūlija līgumu Nr.04/07/2011 (*lietas I sējuma 147.-148.lapa*). SIA „T Materials" 2011.gada 1.augustā (dokumentā pieļauta acīmredzama pārrakstīšanās kļūda – norādīts 2010.gads) pieteicējai izrakstīja faktūrrēķinu Nr.TRR0601 par minēto pakalpojumu sniegšanu (*lietas I sējuma 146.lapa*).

Pieteicēja un SIA „T Materials" 2011.gada 15.jūlijā noslēdza līgumu Nr.15/07/2011 par ēkas fasādes siltināšanas darbu veikšanu objektā /adrese G/. Sabiedrības vārdā šo līgumu parakstījis /pers. A/, bet SIA „T Materials" vārdā – /pers. E/ (*lietas I sējuma 154.-155.lapa*). Pieteicēja un SIA „T Materials" 2011.gada 30.augustā sastādīja aktu par 2011.gada augustā izpildīto darbu pieņemšanu saskaņā ar 2011.gada 15.jūlija līgumu Nr.15/07/2011 (*lietas I sējuma 153.lapa*). SIA „T Materials" 2011.gada 30.augustā (dokumentā pieļauta acīmredzama pārrakstīšanās kļūda – norādīts 2010.gads) pieteicējai izrakstīja faktūrrēķinu Nr.TRR0602 par minēto pakalpojumu sniegšanu (*turpat, 152.lapa*).

[4.10.2] Audita laikā VID konstatējis, ka šo darījumu laikā SIA „T Materials" amatpersona bija Kazahstānas Republikas pilsonis /pers. E/, kurš bijis arī šā uzņēmuma vienīgais nodarbinātais. Saskaņā ar Valsts robežsardzes datu bāzē pieejamo informāciju /pers. E/ darījumu noslēgšanas brīdī nav atradies Latvijas teritorijā.

[4.10.3] Pieteicējas pārstāvis /pers. A/ 2011.gada 23.novembrī VID sniedza paskaidrojumu, kurā norādīja, ka ar SIA „T Materials" nodibinājis kontaktus internetā. SIA „T Materials" pārstāvējis /pers. J/. Darbus objektos veikuši no diviem līdz sešiem SIA „T Materials" strādniekiem, darbus nodevis /pers. J/ (*lietas I sējuma 111.-114.lapa*).

Tiesas sēdē /pers. A/ sniedza līdzīgu paskaidrojumu, papildus norādot, ka šādos darījumos ne ar ko nav riskējis, jo pakalpojumu apmaksa notikusi tikai pēc darbu pieņemšanas.

[4.10.4] Lietā ir /pers. J/ 2011.gada 16.novembrī VID sniegtais paskaidrojums, kurā /pers. J/ norādījis, ka strādājis SIA „T Materials" no 2011.gada jūlija līdz oktobrim brigadiera amatā, bijis noslēgts darba līgums. Pēc /pers. J/ teiktā, šajā darba līgumā kā darba devēja pārstāvis bija norādīts /pers. E/, bet faktiski šo līgumu viņam iedevis parakstīt /pers. E/ pārstāvis Aleksandrs. /pers. J/ ar /pers. E/ personīgi nav ticies. Uz VID uzdoto jautājumu, vai /pers. J/ bijušas pilnvaras un pienākumi sagatavot (parakstīt) kādus dokumentus, /pers. J/ atbildēja noliedzoši (*lietas I sējuma 115.-116.lapa*).

/pers. J/ tika izsaukts uz tiesu liecināt šajā lietā, taču neieradās. Nodrošināt /pers. J/ ierašanos nebija iespējams, arī vairākkārtēji piemērojot procesuālos piespiedu līdzekļus.

[4.10.5] Tiesa kritiski vērtēja pieteicējas pārstāvja /pers. A/ paskaidrojumus par darījuma ar SIA „T Materials" norisi, jo paskaidrojumi ir tik vispārīgi un nekonkrēti, ka tiem nav piešķirama ticamība, ņemot vērā to, ka arī tiesas sēdēs /pers. A/ nesniedza nekādu būtisku informāciju, kas palīdzētu izsekot notikumu gaitai.

/pers. A/ paskaidrojumi ir pretrunā arī ar /pers. J/ paskaidrojumā VID sniegtajām ziņām, proti, /pers. J/ noliedza, ka viņam bijušas pilnvaras un pienākumi sagatavot (parakstīt) kādus dokumentus SIA „T Materials" vārdā.

[4.10.6] Faktisko apstākļu izvērtējumā ir nozīmīgs fakts, ka SIA „T Materials" amatpersona darījumu slēgšanas brīdī neatradās Latvijā. Tiesa jau norādīja, ka ir iespējams veikt uzņēmējdarbību attālināti, piemēram, efektīvi izmantojot mūsdienu sakaru līdzekļus, taču celtniecības jomā, kas saistīta ar darba kvalitātes uzraudzību objektos u.c., tiesas ieskatā tas ir maz ticams.

Tiesas ieskatā, ja konkrētais darījums patiešām būtu noticis tā, kā tas atspoguļots noformētajos dokumentos, pieteicēja tam būtu varējusi sniegt atbilstošus pierādījumus. Konkrētajā gadījumā, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesai radās pārliecība, ka pieteicējas noformētajiem dokumentiem par darījumiem ar SIA „T Materials" ir pilnībā mākslīgs raksturs, un pieteicēja ir zinājusi, ka darbus celtniecības objektos faktiski nav veikusi SIA „T Materials". Tiesas ieskatā šajā gadījumā pie citāda secinājuma nav iespējams nonākt.

Pieteicējai, zinot par šo darījumu pilnībā fiktīvo raksturu, bija jāzina, ka tā iesaistās nodokļu krāpšanā.

Līdz ar to Lēmums daļā par darījumiem ar SIA „T Materials" atzīstams par tiesisku un pamatotu un ir atstājams negrozīts.

[4.11] Apkopojot iepriekš secināto, tiesa atzina, ka pieteicējas darījumi ar SIA „G.K.A.", SIA „EG Jumti" un SIA „T Materials" nav faktiski notikuši un to patiesais saturs ir bijis fiktīva darījumu dokumentu noformēšana ar mērķi veikt PVN krāpšanu. VID Lēmums daļā, kas attiecas uz pieteicējas darījumiem ar šiem uzņēmumiem, ir tiesisks un pamatots; bet Lēmums daļā, kas attiecas uz pieteicējas darījumu ar SIA „Lenex" un SIA „Hi Builds", ir prettiesisks un atceļams.

[4.12] Ievērojot likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro daļu un 32.panta pirmo, otro, ceturto un piekto daļu (*redakcijā, kas ir spēkā ar 2011.gada 9.novembri*) un pārbaudot Lēmumā konstatēto, tiesa atzina, ka VID saistībā ar pieteicējas darījumiem ar SIA „G.K.A.", SIA „EG Jumti" un SIA „T Materials" pamatoti un pareizi noteicis pieteicējai papildus valsts budžetā maksājamo nodokļu summu apmēru un samazinājis no budžeta apmaksājamo nodokļu summu apmēru, kā arī pamatoti un pareizi aprēķinājis soda naudu un nokavējuma naudu.

[5] Pieteicēja par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 14.marta spriedumu daļā, ar kuru Lēmums atstāts negrozīts, iesniedza apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzībā papildus pieteikumā minētajam pieteicēja norāda sekojošo.

[5.1] VID auditā nenoliedza darbu izpildi, ko pēc pieteicējas pasūtījuma veica apakšuzņēmēji.

Par to, ka darījumiem ar SIA „EG Jumti" un SIA „T Materials" nav fiktīvs raksturs, liecina būvdarbu pieņemšanas – nodošanas darbi, kurus pieteicēja ir nodevusi pasūtītājam. To, ka darījumiem ar SIA „G.K.A" nav fiktīvs raksturs, apstiprina preču un materiālu izlietojums veikto remontdarbu rezultātā. Ne VID, ne pirmās instances tiesa nav veikusi būvobjektu pārbaudi dabā, kur ir iespējams pārliecināties par reālajiem darba rezultātiem.

[5.2] Visi trīs apakšuzņēmēji darījumu slēgšanas laikā bija reģistrēti Uzņēmumu reģistrā un VID PVN maksātāju reģistrā.

Ja norādītie uzņēmumi ir bijuši fiktīvi, tad to reģistrācija konkrētajā reģistrā notika, vienojoties ar VID amatpersonām,

līdz ar to VID ir speciāli radījis apstākļus, iesaistot pieteicēju VID izveidotajā fiktīvās uzņēmējdarbības shēmās, ja tādas pastāvēja. Šajā gadījumā, esot šādai VID lomai un atbildības pakāpei, uzrēķinātais sods ir piedzenams solidāri no pieteicējas un VID. To nav vērtējis ne VID, ne tiesa.

[5.3] Tiesa nav analizējusi, kādā veidā pieteicēja, nepārkāpjot Fizisko personu datu aizsardzības likumu, varētu pārbaudīt savu sadarbības partneru personu datus. Visi pieteicējas darījumu partneri ir bijuši reģistrēti Uzņēmumu reģistrā, līgumu slēgšanas brīdī un to darbības laikā visi ir bijuši PVN maksātāji, visi pielīgtie darbi ir izpildīti, tos no apakšuzņēmējiem pieņēma pieteicēja, no pieteicējas šos darbus pieņēma pasūtītājs. Ne tiesa, ne VID nav analizējis un pierādījis, kāpēc šiem faktiem netiek piešķirta ticamība. Pieteicējs rīcībā nav konstatēta nekāda vainojama rīcība vai apzināta prettiesiska darbība, bez kā nevar piemērots soda sankcijas.

[5.4] Audita materiāli nesatur tiešu un nepārprotamu informāciju par summām, kas un kam ir jāmaksā, nav izprotams par PVN samazinājumu par Ls 560,87.

[6] VID par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 14.marta spriedumu daļā, ar kuru Lēmums atcelts, iesniedza apelācijas sūdzību.

Apelācijas sūdzībā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[6.1] 2009.gada 30.jūlija rēķins Nr.A30-07, kas tika izrakstīts saskaņā ar 2009.gada 8.aprīļa līgumu Nr.R04/2009, tika apšaubīts, pamatojoties uz SIA „Lenex" 2009.gada aprīļa, jūnija, jūlija un augusta PVN deklarācijās norādīto informāciju, no kuras secināms, ka ir pamats apšaubīt tikai 2009.gada jūlijā norādīto informāciju, jo SIA „Robinson Enterprises" amatpersona /pers. G/ gan VID paskaidrojumā, gan liecībās, kas sniegtas tiesas sēdē, noliedza saimnieciskās darbības veikšanu šajā sabiedrībā un norādīja, ka SIA „Lenex" nezina. Turklāt 2009.gada jūlija deklarācijā, pretēji 2009.gada aprīļa, jūnija un augusta deklarācijām, netika uzrādītas citas sabiedrības, kas šos darbus varēja veikt saskaņā ar sastādītajiem rēķiniem. Tas, ka šie rēķini izrakstīti viena kopēja darījuma ietvaros, nenozīmē, ka SIA „Lenex" spēja izpildīt noīgto, pamatojoties arī uz 2009.gada jūlijā izrakstīto rēķinu. Tiesa šo apstākli nav ņēmusi vērā, līdz ar to vispār nav vērtējusi pieteicējas darījumu ar SIA „Lenex" pēc būtības.

Lietā konstatētas pretrunas starp pieteicējas amatpersonas /pers. A/ 2011.gada 23.novembrī paskaidroto un lietā esošajiem pierādījumiem un noskaidrotajiem apstākļiem. Tā kā /pers. F/ norādīja, ka SIA „Lenex" sniedza starpniecības pakalpojumus, VID atbilstoši Augstākās tiesas praksei bija pamats ņemt vērā arī pierādījumus, kas attiecas uz SIA „Lenex" tālākajiem darījumiem ar citiem partneriem – ar SIA „Robinson Enterprises" –, ciktāl tas saistīts ar pieteicējai sniegtajiem pakalpojumiem. Virkne netiešo pierādījumu lietā liecina, ka minētos remontdarbus nav veikusi ne SIA „Lenex", SIA „Robinson Enterprises", par ko pieteicēja zināja vai tai vajadzēja zināt.

[6.2] Pieteicējas amatpersona /pers. A/ 2011.gada 23.novembrī paskaidroja, ka tikās tikai ar SIA „Hi Builds" šoferi, faktiski apstiprinot, ka nav ticies ar šīs sabiedrības amatpersonu, tāpat /pers. A/ neatcerējās, ar kādu automašīnas marku prece tika atvesta. Arī tiesas sēdē /pers. A/ norādīja tikai vispārīgas frāzes. Minētais liecina par pieteicējas neieinteresētību darījuma noslēgšanā. Tāpat nav identificējama /pers. A/ norādītā persona Aleksejs, jo SIA „Hi Builds" darbinieks ar šādu vārdu nav bijis. SIA „Hi Builds" izrakstītajā pavadzīmē nav minēts ne transportlīdzeklis, ne arī šoferis. Arī tas, ka SIA „Hi Builds" amatpersona /pers. D/ konkrētajā laika posmā nav bijusi Latvijā, tādējādi nevarēja parakstīt strīdus pavadzīmi, netieši liecina, ka viņas vārdā, iespējams, darbojusies kāda neidentificējama trešā persona, par ko pieteicējai bija jāzina. Līdz ar to ir pamats secināt, ka pieteicēja zināja vai tai bija jāzina, ka, iesaistoties darījumā ar SIA „Hi Builds", tā iesaistās nodokļu krāpšanas darbībās.

[7] Pieteicēja rakstveida paskaidrojumos par VID apelācijas sūdzību norāda, ka uzskata to par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz jau lietā minētajiem argumentiem, ka VID nav norādījis nevienu pazīmi, kādēļ pieteicējas darījumi ar tās darījumu partneriem ir apšaubāmi, bet gan ir apšaubījis darījumus ar citiem pieteicējai nezināmiem darījumu partneriem; VID šaubas par pieteicējas grāmatvedības dokumentos atspoguļoto darījumu faktisko neesamību jātulko par labu pieteicējai, kā dēļ pieteikums ir apmierināms, jo trūkst pārliecinoši pierādījumi.

Pieteicēja lūdz taisīt blakus lēmumu par VID oficiālu kūdīšanu veikt likumpārkāpumus trešajām personām, lai VID nebūtu jāpilda tam valsts deleģētos pienākumus. Tāpat tiek lūgts izprasīt informāciju, kādi disciplinārpārkāpumi ir piemēroti VID amatpersonām, kuras publiskajos reģistros neizvietoja publiski pieejamo informāciju par, VID ieskatā, apšaubāmajiem darījumu partneriem.

[8] VID rakstveida paskaidrojumos par pieteicējas apelācijas sūdzību norāda, ka uzskata to par nepamatotu un noraidāmu. Papildus lietā sniegtajiem argumentiem norādīts turpmākais.

[8.1] Pieteicēja apsvērumus par VID veikto aprēķinu pareizību un pamatotību, kas pēc būtības ir izteikti pieņēmumu formā, nav norādījusi ne apstrīdēšanas procesā iestādē, ne pieteikumā un papildus sniegtajos paskaidrojumos, tādēļ pirmās instances tiesai nebija pamata detalizēti pārbaudīt VID veiktos aprēķinus.

[8.2] Pieteicēja nav norādījusi nevienu tiesas nenovērtētu vai nepienācīgi novērtētu apstākli vai pierādījumu, kas varētu ietekmēt lietas izskatīšanas rezultātu. Tā kā pieteicēja lietā nav iesniegusi papildu pierādījumus, tā nav norādījusi nevienu pamatotu argumentu, kāpēc tiesas spriedums daļā par pieteicējas darījumiem ar SIA „G.K.A", SIA „EG Jumti" un SIA „T Materials" būtu nepamatots un prettiesisks.

[9] Administratīvās apgabaltiesas sēdē pieteicējas pārstāvji pieteikumu un apelācijas sūdzību uzturēja, pamatojoties uz tajos un rakstveida paskaidrojumos norādītajiem apsvērumiem. Atbildētāja apelācijas sūdzību neatzina.

Atbildētājas pārstāvis pieteikumu un pieteicējas apelācijas sūdzību neatzina, VID apelācijas sūdzību uzturēja.
Tiesas sēdē nopratināti liecinieki /pers. J/ un /pers. F/.

Motīvu daļa

[10] Noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus un liecinieku liecības, novērtējusi lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas apelācijas sūdzība nav pamatota, VID apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums daļā ir apmierināms.

[11] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus un piemērojamās tiesību normas, un pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs (izņemot secinājumus daļā par pieteicējas darījumu ar SIA „Lenex" saskaņā ar 2009.gada 30.jūlija rēķinu Nr.A30-07, kas atreferēti šā sprieduma [4.6.5] punktā) un pilnībā pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai (izņemot secinājumus daļā par pieteicējas darījumu ar SIA „Lenex" saskaņā ar 2009.gada 30.jūlija rēķinu Nr.A30-07, kas atreferēti šā sprieduma [4.6.5] punktā), to neatkārtojot.

Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa atbilstoši lietā piemērojamām tiesību normām un atbilstoši tiesu judikatūras atziņām vērtēja pieteicējas darījumu patieso raksturu, un, novērtējot pierādījumus lietā to kopsakarā, pamatoti atzina, ka pieteicējas darījumos, kas bija deklarēti ar SIA „G.K.A.", SIA „EG Jumti" un SIA „T Materials". Pirmās instances tiesa, pārbaudot Lēmuma pamatojumu, vērtējot to kopsakarā ar pieteicējas paskaidrojumiem un pierādījumu kopumu lietā, detalizēti ir norādījusi, kādi apstākļi rada šaubas par pieteicējas ar konkrētajiem darījumu partneriem deklarēto darījumu patieso esību un kādēļ pieteicējas paskaidrojumus par darījumu esību tieši ar šiem darījumu partneriem neatzīst par ticamiem. Apgabaltiesa minēto pirmās instances tiesas motivāciju atzinusi par pareizu, tai pievienojoties, tādēļ apgabaltiesa atkārtoti nesniedz motivāciju pieteicējas apelācijas sūdzībā minētajiem argumentiem, kurus jau izvērtējusi pirmās instances tiesa.

[12] Papildus apgabaltiesa norāda, ka pēc tiesas izsaukuma uz Administratīvās apgabaltiesas 2015.gada 26.oktobra tiesas sēdi liecinieks /pers. I/ (SIA „G.K.A." amatpersona laikā, kad bija veikti strīdus darījumi ar pieteicēju) neieradās; uz tiesas sēdi ieradās liecinieka pilnvarotā persona, kura iesniedza tiesai dokumentu, kas apliecina, ka /pers. I/ no 2015.gada 14.jūnija dzīvo Spānijā, līdz ar to nebija iespējama viņa nogādāšana uz tiesu.

Lietai pievienots Administratīvās apgabaltiesas 2015.gada 27.janvāra tiesas sēdes administratīvajā lietā Nr.A420337912 protokola izraksts ar /pers. I/ sniegto liecību saistībā ar SIA „G.K.A." darbību.

Šajā lietā /pers. I/ liecināja, ka par SIA „G.K.A." uzzināja pirms četriem gadiem (aptuveni 2011.gadā), kad par šo sabiedrību viņam atnāca informācija no VID. Pirms sešiem gadiem (aptuveni 2009.gadā) kāds cilvēks pieturā pienāca pie /pers. I/ un piedāvāja viņam nopelnīt Ls 15, parakstot dokumentus. /pers. I/ ar šo personu aizbrauca pie notāra apliecināt parakstu un vēlāk vēl uz vienu vietu, kur parakstīja dokumentus divās vietās. Persona, kura lika viņam parakstīt dokumentus un ar kuru liecinieks tikās vienu reizi, teica, ka viņu sauc Sergejs, uzvārdu nenosauca. Izņemot parakstīto dokumentu, neko citu viņam nelika parakstīt. Liecinieks norādīja, ka Finanšu policijā bija viņa paraksta oriģināla pārbaude, kurā tika pierādīts, ka viņš parakstījies tikai divās vietās. Latvijā 2010.gadā darījumus neslēdza (*lietas III sējuma 29.lapa*).

Apgabaltiesa atzīst, ka arī minētās /pers. I/ liecības, kuras viņš sniedza tiesas sēdē, būdams brīdināts par iespējamu krimināltatbildību par nepatiesu liecību sniegšanu, un liecināja, ka darījumus kā SIA „G.K.A." amatpersona 2010.gadā nav slēdzis un pats reālo saimniecisko darbību minētajā izņēmumā nav veicis, apstiprina pirmās instances tiesas secinājuma par to, ka pieteicējas darījums ar SIA „G.K.A." tās amatpersonas /pers. I/ personā nav noticis, un pieteicēja minēto nevarēja nezināt, pamatotību.

[13] Administratīvās apgabaltiesas sēdē liecinieks /pers. F/ sniedza liecību, ka 2010.-2011.gadā bija SIA „Lenex" amatpersona, uzņēmums strādāja celtniecības, remontu jomā, pārsvarā kā starpnieks. Meklēja firmas, kurām vajadzēja ko uzcelt vai remontēt, un tad ņēma citu firmu, kura strādāja. Uzņēmumam bijusi sadarbība ar pieteicēju, strādāja kopā kādos objektos, precīzi objektus neatceras. Par sadarbību vienmēr slēdza līgumus, izrakstīja rēķinus. Tiesai tiesas sēdē uzrādot SIA „Lenex" un pieteicējas līgumu, tāmi, aktus par darbu nodošanu par 2009.gada aprīli, par 2009.gada maiju un jūniju, par 2009.gada jūliju, par 2009.gada augustu, par 2009.gada novembri un SIA „Lenex" pieteicējai izrakstītos rēķinus (*lietas II sējuma 100.-111.lapa*), liecinieks apstiprināja, ka tie ir viņa parakstīti. Neatcerējās, kādas firmas bija piesaistītas rēķinos norādīto pakalpojumu sniegšanai, par SIA „Robinson Enterprises" norādīja, ka, iespējams, kāda līdzīga firma bija, bet precīzi neatceras; neatceras arī /pers. G/; SIA „Lenex" bija ļoti daudz darījumu, un liecinieks tajā nestrādāja ilgi.

Ievērojot to, ka liecinieks apstiprina sadarbību ar pieteicēju celtniecības jomā un dokumentu par sadarbību ar pieteicēju parakstīšanu; ievērojot SIA „Lenex" saimnieciskās darbības raksturu – ka veica celtniecības darbus vieniem uzņēmumiem, piesaistot kā apakšuzņēmējus citus celtniecības uzņēmumus, kas reāli veica celtniecības darbus; to, ka no lietā esošajiem pierādījumiem (līgums, papildvienošanās, tāme, akti par darbu nodošanu pa mēnešiem, rēķini, *lietas III sējuma 98.-110.lapa*) kopumā izriet, ka SIA „Lenex" (kā starpnieks) saskaņā ar 2009.gada 8.aprīļa uzņēmuma līgumu

Nr.R04/2009 sniedza pieteicējai celtniecības pakalpojumus vienā objektā – Valmieras pamatskolā, /adrese A/, – periodā no 2009.gada maijā līdz 2009.gada augustam, un saskaņā ar papildvienošanos pie uzņēmumu līguma, pabeidza darbus 2009.gada novembrī; to, ka VID neapšaubīja, ka pieteicēja ir saņēmusi celtniecības pakalpojumus no SIA „Lenex" 2009.gada aprīlī, maijā un jūnijā, augustā un 2009.gada novembrī, – apgabaltiesa atzīst, ka, pastāvot šādiem apstākļiem, lietā ir pierādīta pieteicējas sadarbība ar SIA „Lenex" visā 2009.gada vasaras periodā, un nav pamata apšaubīt to, ka pieteicēja ir saņēmusi celtniecības pakalpojumus no SIA „Lenex" konkrētajā objektā arī 2009.gada jūlijā (pārējos periodus neapstrīd arī VID).

Konkrētajos darījuma apstākļos, ievērojot to, ka tieši SIA „Lenex" darbojās kā starpnieks un piesaistīja tālāk vairākus apakšuzņēmējus, kurus šā uzņēmuma amatpersona pat vairs neatceras, bet pieteicēja slēdza līgumus, saņēma tāmi, pieņēma darbus un saņēma rēķinus tieši no SIA „Lenex" kā tiešā darījuma partnera, apgabaltiesa nesaskata apstākļus, kas liktu pieteicējai apšaubīt darījumu ar SIA „Lenex" ekonomisko pamatojumu un raksturu, un pamatu aizdomām, ka šie darījumi ir, iespējams, fiktīvi vai krāpnieciski. No lietā esošajiem pierādījumiem izriet, un VID neapstrīd, ka pieteicēja celtniecības pakalpojumus konkrētajā objektā ir saņēmusi un objektu tālāk nodevusi pasūtītajam. Apstākļos, kad pieteicēja slēdz darījumu ar konkrētu uzņēmumu – SIA „Lenex", – vienojās ar to, saņem no tā atbilstošus dokumentus un rēķinus, un saņem no tā izpildītus darbus, parakstot darbu nodošanas aktus, pieteicēja nevarēja konstatēt kādu trūkumu šajā darījumā. VID norādīja, ka SIA „Lenex" tālāk deklarētais darījuma partneris – SIA „Robinson Enterprises" – reāli celtniecības darbus objektā nevarēja veikt. Tomēr VID nav objektīvi pamatojis, kā pieteicēja varēja zināt, vai kādi apstākļi liecina par to, ka pieteicējai vajadzēja zināt, ka tās darījuma partnera tālākais darījuma partneris, iespējams, veic fiktīvus darījumus.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pēc būtības izdarīja pamatotu secinājumu, ka pieteicējai bija tiesības savā grāmatvedības uzskaitē kā attaisnojuma dokumentu iegrāmatot SIA „Lenex" 2009.gada 30.jūlija rēķinu Nr.A30-07, un izmantot to PVN un UIN aprēķinos.

[14] Liecinieks /pers. J/ tiesas sēdē sniedza liecības (*lietas III sējuma 37.-40.lapa*), kas pamatā sakrīt ar viņa rakstveida paskaidrojumiem, kas 2011.gada 16.decembrī bija sniegti VID (*lietas I sējuma 115.-116.lapa*), proti, ka bija brigadieris/būvdarbu vadītājs celtniecības firmā, firmas nosaukums „T-sistems" vai savādāks, ar „T" burtu noteikti. Firmu atrada, atsaucoties uz darba sludinājumu, kontaktējās ar kādu kungu. Nodeva viņam savus dokumentus – darba grāmatiņu, pases kopiju. Priekšnieks firmā bija kāds Ņikitins, ko zina no dokumentiem, ko redzējis firmā; vai tieši ar Ņikitinu kontaktējās – nezina, kungs, kurš organizēja darbus, nestādījās priekšā. Liecinieks pats saorganizēja celtniecības brigādi, piesaistot viņam pazīstamus darbiniekus, veica darbus arī pieteicējai, jo atceras pieteicējas pārstāvi /pers. A/, kurš deva darba uzdevumus objektos; pieteicējai darbus veica divos objektos – viens bija biznesa centrs netālu no Slāvu tilta Rīgā, otrs – skola, iespējams, Ogrē. Kungs, kas nolīga viņu darbam, darba līgumu viņam neizsniedza, naudu ne viņam, ne brigādei nesamaksāja un arī dokumentus neatdeva, un kad darbi bija beigu stadijā, tā arī „pazuda", uz telefona zvaniem neatbildēja. Liecinieks nekādus dokumentus ar firmu neparakstīja.

Apgabaltiesa, novērtējot minēto liecību, secina, ka liecinieks ir veicis darbus pieteicējas objektos. Taču par to, ka darbi pieteicējas celtniecības objektos faktiski bija izpildīti, lietā strīda nav, minēto neapstrīd arī VID.

Konkrētajā gadījumā pieteicēja deklarēja darījumus tieši ar SIA „T Materials", un dokumentus (gan līgums par sadarbību, gan tāmes, gan akti par izpildīto darbu pieņemšanu, kurus parakstījuši abi darījumu partneri) pieteicējas pārstāvis /pers. A/ parakstīja ar SIA „T Materials" kuru pārstāvēja /pers. E/, kā tas norādīts dokumentos, kas ir parakstīti /pers. E/ vārdā (*lietas I sējuma 147.-156.lapa*), kaut lietā ir konstatēts, ka /pers. E/ Latvijā neatradās. Ievērojot to, ka vairākos dokumentos par sadarbību, kurus parakstījuši abu darījuma partneru pārstāvji, ir skaidri norādīta amatpersona /pers. E/, apgabaltiesas ieskatā pieteicējai bija visas iespējas pārliecināties par to, ka tā slēdz darījumu un sadarbojas tieši ar konkrēto uzņēmumu – SIA „T Materials", kuru pārstāv amatpersona, kas tiesīga rīkoties konkrētā uzņēmuma vārdā. Pieteicēja minēto nav darījusi, vai arī iesniedza dokumentus, kuros nepamatoti norādīta tieši SIA „T Materials" un tās amatpersona /pers. E/. Apgabaltiesa ieskatā, ievērojot to, ka /pers. E/, ar kuru pieteicēja vienojās par sadarbību, neatradās Latvijā, līdz ar ko nevarēja Latvijā parakstīt dokumentus un organizēt darbus, pieteicējas iesniegtie dokumenti nesatur patiesu informāciju par personu, kas reāli sniedza pieteicējai celtniecības pakalpojumus, un pieteicēja minēto nevarēja nezināt, jo tās rīcībā bija visi dati par SIA „T Materials" amatpersonu, un pieteicējai nebija šķēršļu pārliecināties, ka tā slēdz darījumu tieši ar SIA „T Materials", palūdzot darījuma partnerim uzrādīt kādu personu apliecinošu dokumentu, kā tas parasti notiek privāttiesiskajos darījumos, sevišķi, ja ar darījuma partneri kontaktējās pirmo reizi, jo darījumā dalībnieki (līdzēji) un viņu patiesā griba ir būtiskās darījuma sastāvdaļas.

No liecinieka /pers. J/ liecības izriet, ka viņš nebija sastādījis dokumentus un nenodeva tos pieteicējai, līdz ar to pieteicēja šos dokumentus ir vai nu saņēmusi no kādas citas personas, vai arī sastādījusi pati. Kā jau apgabaltiesa norādīja, pieteicēja, kontaktējoties ar kādu citu personu, kas uzdevās par SIA „T Materials" pārstāvi, ja tāda ir bijusi, varēja pēc ierakstiem dokumentos un, lūdzot konkrētu personu stādīties priekšā, konstatēt fiktīva darījuma pazīmes – jo persona nebija /pers. E/, kas Latvijā nemaz neatradās.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka piemās instances tiesa pamatoti secināja, ka konkrētās lietas apstākļos Lēmums daļā par pieteicējas darījumiem ar SIA „T Materials" ir pamatots.

[15] Apgabaltiesa par nepamatotu atzīst VID apelācijas sūdzības argumentus par pieteicējas darījumu ar SIA „Hi Builds", jo par pareizu atzīst pirmās instances tiesas secinājumu, ka apstākļos, kad pieteicējai uz noliktavu tika piegādāta prece ar pavadzīmi, kuru otra darījuma puse jau bija parakstījusi, pieteicējai, saņemot preces, nevarēja rasties pamatotas aizdomas, ka darījuma partnera amatpersona, ar kuru personisko kontaktu nav bijis, nav publiskajos reģistros reģistrētā

uzņēmuma amatpersona. Apgabaltiesa piekrīt pirmās instances tiesas secinājumam, ka preču piegādes darījums, kad prece ir piegādāta ar vienu pavaddokumentu, atšķiras no darījuma, kad notiek ikdienas sadarbība būvniecības jomā.

[16] Augstākā tiesa atzinusi, ka gan UIN, gan PVN aprēķinā tiek ņemti vērā vieni un tie paši attaisnojuma dokumenti (darījumu apliecinošie rēķini), uz abiem vienādi attiecas likuma „Par grāmatvedību" normas, arī 2.pants par patiesas informācijas atspoguļošanu grāmatvedībā un 7.panta pirmā daļa par ierakstu izdarīšanu grāmatvedības reģistros tikai saskaņā ar attaisnojuma dokumentiem. Abos gadījumos būtiska nozīme ir tam, vai persona darījuma rezultātā ir saņēmusi preces (pakalpojumus), ko tā izmantojusi savas saimnieciskās darbības nodrošināšanā. Nodokļu sistēmas sekmīgā funkcionēšanā un krāpniecības novēršanā nav pamata attiecībā uz katru nodokli par vieniem un tiem pašiem darījumiem piemērot atšķirīgus kritērijus, ja vien tam nav no nodokļa būtības izrietošs objektīvs pamats. Tādēļ nav pamata uz abiem minētajiem nodokļiem turpmāk veidot atšķirīgu skatījumu gadījumos, ja nodokļu administrācijas konstatētie apstākļi liek apšaubīt darījuma partnera faktisko spēju nodrošināt darījumu (*sk. Augstākās tiesas 2013.gada 12.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-21/2013 19.punktu*).

Ievērojot minēto, Lēmuma secinājumi par darījumiem, kas izdarīti, vērtējot pieteicējas tiesības deklarēt PVN priekšnodokli, ir vienlīdz attiecināmi uz konkrēto par darījumiem izrakstīto attaisnojuma dokumentu izmantošanu UIN aprēķinos, un VID Lēmumā pamatoti koriģēja arī pieteicējas UIN aprēķinus un samazināja pieteicējas deklarētos zaudējumus.

[17] Pieteicēja apelācijas sūdzībā norāda, ka audita materiāli nesatur tiešu un nepārprotamu informāciju par summām, kas un kam ir jāmaksā, nav izprotams par PVN samazinājumu par Ls 560,87.

Apgabaltiesa, pārbaudot audita pārskatu un Lēmumu, konstatē, ka audita pārskata tabulās ir precīzi norādīts un aprēķināts, kādos taksācijas periodos pieteicējai veidojas papildus budžetā maksājamā PVN summa vai tiek samazināts no budžeta atmaksājamais nepamatoti palielinātais PVN, kā arī, kā tika aprēķināts pieteicējas deklarēto zaudējumu samazinājums, veicot korekcijas pieteicējas peļņas/zaudējumu aprēķinā un UIN deklarācijās. Piemēram, no budžeta atmaksājamā PVN samazinājums Ls 560,87 apmērā veidojas matemātisku aprēķinu rezultātā, salīdzinot pieteicējas PVN deklarācijās par 2011.gada janvāri, jūniju un augustu deklarētos datus ar VID audita pārbaudē konstatēto; novirzes ir aprakstītas audita pārskata 22.-23.lapā un aprēķins ir atspoguļots audita pārskata 28., 31. un 32.lapā (*lietas I sējuma 76.-77. un 79.-81.lapa*), kur matemātisku aprēķinu rezultātā VID konstatēja starpības ar pieteicējas deklarēto informāciju un samazināja no budžeta atmaksājamo nepamatoti palielināto PVN summu par 2011.janvāri par Ls 1,12, par 2011.gada jūniju par Ls 246,37, par 2011.gada augustu par 313,38, kopā par Ls 560,87. Pārbaudot VID audita pārskatā atspoguļotus aprēķinus, apgabaltiesa nekonstatē tajos kļūdas.

Līdz ar to pieteicējas norāde, ka pieteicējas nodokļu audita materiāli nesatur tiešu informāciju par summām, kuras pieteicējai ir jāmaksā, ir nepamatota.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

Daļēji apmierināt SIA „Andris Būvniecība" pieteikumu.

Atcelt ar tā pieņemšanas dienu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2012.gada 21.marta lēmumu Nr.22.4.6/23977 daļā par SIA „Andris Būvniecība" papildu nomaksai budžetā noteikto pievienotās vērtības nodokli un saistībā ar to aprēķināto soda naudu un nokavējuma naudu, kā arī 2009.gada zaudējumu samazināšanu saistībā ar SIA „Andris Būvniecība" darījumiem ar SIA „Lenex" un SIA „Hi Builds".

Atstāt negrozītu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2012.gada 21.marta lēmumu Nr.22.4.6/23977 pārējā daļā.

Uzlikt Latvijas Republikai pienākumu atlīdzināt SIA „Andris Būvniecība" samaksāto valsts nodevu 85,37 *euro* apmērā.

Spriedumu viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja (*personiskais paraksts*) K.Krastiņa

Tiesneses (*personiskais paraksts*) L.Vīnkalna

(*personiskais paraksts*) A.Zariņa